

Jo sóc aquí només de visita

El segle passat, un turista occidental va visitar el famós rabí polac Hofetz Chaim.

Quan arribar a casa del savi es quedà molt sorprès de comprovar que la casa del rabí consistia senzillament en una habitació amb uns quants llibres i res més...

L'únic mobiliari que tenia era una taula i una cadira.

- Rabí! On son els seus mobles? – Va preguntar el turista.
- Els meus mobles? – Respongué el rabí. – I els teus? On són els teus mobles, senyor turista?
- Els meus? Però és que jo estic només de vista, Rabí. – Respongué l'occidental.
- Mira... Igual que jo! – Digué el Rabí.

- Quan algú comença a viure més profundament, també comença a viure més senzillament.

- El verb “posseir” ens fa dependents de les nostres possessions. La pèrdua es converteix en patològica i complicada quan són éssers dependents.

- La inter-dependència ens fa participar de les coses, de les persones, dels projectes i ens allunya de la possessió i ens fa més lliures i més lleugers.

- Posseir, pertànyer o participar...

Adaptació d'un conte d'Anthony de Mello
Santi López-Villa